

III FESTIWAL

Barok
NA SPISZU

NIEDZICA 2014

Festiwal Barok na Spiszu

jest wydarzeniem kulturalnym Fundacji Kulturalny Szlak, zainicjowanym przez Oficynę Artystyczną Astraia oraz Gminny Ośrodek Kultury w Niedzicy, mającym na celu promowanie wspaniałych zabytków baroku znajdujących się na terenie polskiego Spisza poprzez koncerty muzyki korespondującej z wystrojem oraz charakterem wnętrz. W trzeciej edycji festiwalu, tak jak i w poprzedniej, pragniemy położyć szczególny nacisk na zabytki muzyki polskiej, zwłaszcza na te z nich, które nie są jeszcze znane i często grywane. Stąd sięganie do archiwów znajdujących się zarówno na terenie Spisza (bogate archiwum podolinieckie), jak i do innych zbiorów skrywających wciąż jeszcze mało znane, czy wprost nieodkryte jeszcze dzieła. Na Spiszu będą miały miejsce muzyczne premiery aż trzech programów: z archiwów oo. Pijarów z Podolińca na Spiszu, z archiwum oo. Paulinów na Jasnej Górze i oryginalny dotąd program z muzyką barokową z Ameryki Łacińskiej. Do udziału w Festiwalu także w tym roku zostali zaproszeni artyści polscy i zagraniczni, osoby i zespoły reprezentujące najwyższy poziom wykonawczy i wierność stylistyce barokowej. Festiwal jest nie tylko pokazem twórczości muzycznej i nie ogranicza się wyłącznie do organizacji koncertów, lecz pokazuje także szersze spektrum kulturalne baroku, ze szczególnym uwzględnieniem Spisza. Podczas imprezy ma bowiem miejsce promocja zabytków Spisza poprzez otwarcie dla zwiedzających zabytkowych kościołów w dniu koncertu i udostępnianie ich jako atrakcji turystycznych regionu. Dlatego również w tym roku otworzymy podwoje spiskich kościołów z wyposażeniem barokowym w Niedzicy, Frydmanie, Łąpszach Niżnych i w Jurgowie, a przed koncertami odbędą się wykłady o prezentowanej muzyce i spiskich zabytkach.

Tegoroczna edycja Festiwalu uzyskała wsparcie oraz patronat Ministerstwa Kultury i Sztuki, wsparcie oraz patronat Marszałka Małopolskiego Marka Sowy, współfinansowanie przez Instytut Muzyki i Tańca w programie „Nowe Interpretacje” oraz mecenat Zespołu Elektrowni Wodnych w Niedzicy. Bardzo dziękujemy za pomoc w organizacji Festiwalu Panu Dyrektorowi Instytutu Andrzejowi Kosowskiemu oraz Prezesowi ZEW Niedzica Panu Grzegorzowi Podlewskiemu. Serdecznie dziękujemy Instytucjom, którym leży na sercu wspieranie inicjatyw kulturalnych, a zwłaszcza tych, których celem jest promowanie polskich zabytków, zarówno sztuki materialnej, jak i muzycznej, ze szczególnym uwzględnieniem tych, które ściśle wiążą się z regionem Spisza.

W tym miejscu pragniemy złożyć również serdeczne podziękowania Instytucjom, które wspierają Festiwal poprzez współpracę merytoryczną oraz pomoc organizacyjną. Serdecznie dziękujemy Gminnemu Ośrodkowi Kultury w Łąpszach Niżnych z siedzibą w Niedzicy i jej dyrektor Pani Krystynie Milaniak, Stowarzyszeniu Rozwoju Spisza i Okolicy i jemu Szeffowi Panu Julianowi Kowalczykowi. Szczególne podziękowania kierujemy również do wolontariuszy dyżurujących w spiskich kościołach podczas dni otwartych.

Serdecznie zapraszamy na barokowy Spisz!

Na Spiszu

Jesteśmy na szosie. Prowadzi ona dolinę potoku Niedziczanki, który zbiera wody Łapszanki i potoku Kacwińskiego, wypływającego spod Magury Spiskiej. Wchodzimy więc w dziedzinę spiskie, posiadające swą odrębną niż Podhale historię, swe odrębne obyczaje i inną sztukę. Polski Spisz obejmuje dzisiaj kilka wsi leżących nad wymienionymi potokami: Kacwin, Łapszanka, Czarna Góra, Rzepiska, Jurgów — powyżej: Niedzica, Łapsze Niżnie i Wyżnie, Bursztyn, Trybsz, od północy: Falsztyn, Frydman, Krempachy i Nowa Biała. Zatrzymujemy się, aby zobaczyć na mapie zarys dzisiejszych terenów polskiego Spisza. O jego historii opowiada nam Jasiek, on bowiem zna najlepiej dzieje tego skrawka ziemi, swej „rodnej” ziemi. Jasiek rozpoczyna historię od czasów pradawnych, mówiąc — zapala się, przyspiesza kroku, to znów zwalnia, zatrzymuje się, zagradza nam drogę lub — poganiamy. Znosimy to cierpliwie, mimo woli wprzegając się w nierówny tok jego myśli, słów i kroków. Spisz leżał właściwie nad Hernadem, który podobnie jak Poprad wypływa z Wysokich Tatr, lecz biegnie ku południowi przez Koszyce i wraz z siostrzanymi rzekami spływa ku Dunajcowi. Wypada wspomnieć, że ten właściwy Spisz utraciła Polska w okresie rozbicia dzielnicowego. Dziś interesują nas bliższe ziemie nad Popradem

i Dunajcem, o których zasiedlanie współzawodniczyła Polska z Węgrami już w XIII wieku. Pogranicze to było ważne, gdyż tędy prowadziły rozgałęzienia drogi handlowej, znanej pod nazwą „drogi greckiej”. Ziemie te były pomostem łączącym, a czasem dzielącym Polskę i Węgry, znanym już w XII wieku i występującym w życiu historyczno-społecznym tych dwóch państw. W kolonizatorskim współzawodnictwie wzięli górę Węgrzy. Ich królowie nadali tereny pograniczne rodowi rycerskiemu, które wykazywały dużą energię i rozpoczęły wielką akcję kolonizacyjną przy pomocy Niemców sprowadzonych z Saksonii. Ród Górgy’ów skolonizował ziemie nad Toporcem, przekraczając grzbiet Magury i przysuwając się ku Dunajcowi, jak o tym świadczy wieś Rychwałd. Jednocześnie Berzeviczowie zaludnili ziemię między Popradem a grzbietem Spiskiej Magury, przerzucając się również nad Dunajec. W ten sposób dawna ziemia sądecka przeszła w ręce węgierskie, włączając w to z początkiem XIV wieku rozwinięte już osady polskie: Podoliniec, Gniazda, Lubowlę, które król czeski i polski Wacław II oddał w ręce Górgy’ów. Nie obyło się oczywiście już wtedy bez zatargów, a szczególnie mocno rozognił się spór kościelny o granice diecezji krakowskiej trwający już od roku 1235. Na spotkanie kolonizacji węgierskiej wysłała

powtórna fala kolonizacji polskiej, wykorzystująca prawdopodobnie rozpęd saskich osadników dla swoich celów. Z XIV wieku pochodzą takie wsie polskie nad Dunajcem, jak Waksmund, Ostrowsko, Łopuszna, Harkłowa, Dębno, Maniowy, murowany zamek czorsztyński, Szlembark, Sromowce, Krościenko, Grywałd, Kluszkowce. Po przeciwnej stronie występowała już wtedy osobna prowincja spiska o mocnej, zwartej organizacji, ze stolicą w Lewoczy. Obejmowała ona polskie miasta Lubowlę i Podoliniec, wyniesione do rzędu „miast” przez króla Ludwika w 1342 i 1343 roku, oraz Gniazda. Jak przedstawiała się sprawa tak zwanego „zastawu” trzynastu miast spiskich na rzecz Polski? Łączy się ona ściśle z historią dzisiejszego Spisza. Jest takie powiedzenie, że grunwaldzkie zwycięstwo Jagiełły wprowadziło nie zwróciło Polsce Pomorza, o które walczyła, ale dało jej za to Spisz. Dokument z roku 1412 świadczy, iż Jagiełło otrzymuje od króla węgierskiego Zygmunta Luksemburskiego trzynaście miast spiskich oraz Lubowlę, Podoliniec i Gniazda, jako zastaw za pożyczoną sumę, pochodzącą z kontrybucji krzyżackiej. W ten sposób powstało odrębne polskie starostwo spiskie, które przetrwało aż do rozbiorów Polski. Ze strony węgierskiej czyniono co kilkanaście lat starania celem odzyskania tych osad, ale nie dawały one rezultatu; miasta i osady czuły się mocno związane z Polską i nie wykazywały ze swej strony żadnej

ochoty powrotu pod rządy węgierskie. Do charakterystycznych zjawisk należą tu sprawy religijne, szerzący się w XVI wieku protestantyzm, znajduje początkowo oparcie w polskich starostach, pozyskujących dzięki temu przychyłność mieszczan i osad górniczych. Lecz później, w wieku XVII, sprawa ta nabrała innego zabarwienia. Nie mogąc zahamować ciągle wzrastającego protestantyzmu, biskupi węgierscy zwrócili się o pomoc do polskiego starosty spiskiego, którym był w połowie wieku Stanisław Lubomirski. Licząc się z tym, iż miasta spiskie nie dopuściłyby w żadnym wypadku kleru węgierskiego, biskup spiski uzyskuje w roku 1641 przywilej króla polskiego, Michała Wiśniowieckiego dla słynnego już Kolegium Podolinieckiego oo. pijarów na przywracanie katolicyzmu w trzynastu miastach spiskich. Działalność Kolegium ogarnęła siłą rzeczy cały Spisz, wspierając się na polskich osadnikach i mocniej wiążąc ludność z Polską. Wśród księży wielu działaczy pochodziło z polskiego Podtatrza. Spotykamy się z nazwiskami takich wykształconych działaczy, jak ksiądz Jan Ratułowski — doktor filozofii, proboszcz we Frydmanie, lub ksiądz Jan Szczehowicz osiadły w końcu swej działalności w Orawce koło Jabłonki. Sprawy religijne niosły ze sobą na Spiszu i Orawie wzmożone sprzeczności.

Za mało wiemy u nas o podłożu społecznym tych spraw; ma słuszność Reychman wzywając w swym artykule umieszczonym w XX roczniku „Wierchów” do podjęcia dalszych badań

i pogłębienia wiadomości w zakresie ruchów społecznych węgierskich, rumuńskich i czeskich w XVI i XVII wieku. Warto byłoby na przykład zwrócić uwagę na powiązania ludności polskiej z powstaniem Csasзара i Piki, rebelię chłopów czeskich pod wodzą Koziny, czy chorwackich pod przywództwem Gubca. O tym się ciągle jeszcze zbyt mało wie i mówi. Naukowcy pracują zapewne nad tymi sprawami, ale żadne popularne publikacje nie docierają na przykład do chłopów; Jasiek słusznie twierdzi, że radzi by oni wiedzieć więcej o swych dawnych sprawach. Wiadomości te potrzebne są również badaczom sztuki. Jeżeli mówi się o tym, że rzeźba w Grywałdzie jest podobna do rzeźby w Lendaku, to trzeba sobie uprzytomnić: Lendak należał do starostwa spiskiego wśród trzynastu innych osad, tam był klasztor bożogrobców — kto wie, czy nie przy klasztorze istniał warsztat rzeźbiarski? Może stamtąd i Madonna Ludźmierska pochodzi?

Hanna Pieńkowska i Tadeusz Staich,
„Drogami skalnej ziemi”, 1956

PROGRAM FESTIWALU

~~3, 10, 17, 24, 31 sierpnia 2013, soboty, godz. 11–16~~

~~„Gdzie ten barok?” — otwarte barokowe kościoły Spisza: Łapsze Niżne, Łapsze Wyżne, Kacwin, Niedzica, Frydman, Krempachy, Nowa Biała, Trybsz, Jurgów —
zwiedzanie zabytków barokowych Spisza~~

~~-~~

~~15 sierpnia 2013, czwartek, godz. 20.00~~

~~Niedzica, kościół św. Bartłomieja~~

~~mini-wykład: ks. dr Dariusz Smolarek SAC (Zbiory muzyczne Pijarów w Podolińcu)~~

~~Harmonia Sacra, dyr. art. Marcin Szelest~~

~~Muzyka z archiwum xx. Pijarów w Podolińcu~~

~~17 sierpnia 2013, sobota, godz. 19.30~~

~~Kacwin, kościół Wszystkich Świętych~~

~~mini-wykład: Beata Magiera (Kościół w Kacwinie)~~

~~Starck Ensemble, dyr. art. Tomasz Ślusarczyk~~

~~Muzyka królów~~

~~24 sierpnia 2013, sobota, godz. 18.00~~

~~Frydman, kościół św. Stanisława~~

~~mini-wykład: Urszula Stawicka (Muzyka z Jasnej Góry)~~

~~Consortium Sedinum, dyr. art. Urszula Stawicka~~

~~Muzyka z archiwów Jasnej Góry~~

~~31 sierpnia 2013, sobota, godz. 17.00~~

~~Niedzica, kościół św. Bartłomieja~~

~~mini-wykład: Julieta Gonzalez (Barok Ameryki Łacińskiej)~~

~~Scepus Baroque, dyr. art. Katarzyna Wiwer~~

~~Muzyka barokowa w Ameryce Łacińskiej~~

astraia[☆]

instytut muzyki i tańca
■■■■■

Małopolska

Festiwal realizowany ze środków Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego,
Województwa Małopolskiego oraz Instytutu Muzyki i Tańca

Pieninyinfo.pl
Pieniniski Portal Informacyjny

GAZETA
Krakowska

podhale24.pl

TVP KRAKÓW

RADIO
KRAKÓW

PODHALE REGION

Podhalański Serwis Informacyjny
WATRA
www.watra.pl

Na Spisza

Classic

Organizator:

Fundacja Kulturalny Szlak

Partnerzy:

Oficyna Artystyczna Astraia

Gminny Ośrodek Kultury w Niedzicy

SHS – Muzeum – Zespół Zamkowy w Niedzicy

Stowarzyszenie Rozwoju Spisza i Okolicy

Parafia św. Bartłomieja w Niedzicy

Parafia św. Stanisława we Frydmanie

Parafia Wszystkich Świętych w Kacwinie

Mecenas:

ZEW Niedzica SA

Województwo Małopolskie

Instytut Muzyki i Tańca

Patronat honorowy:

Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego

Marszałek Województwa Małopolskiego Marek Sowa

Dyrektor artystyczny: **Katarzyna Wiwer**

Dyrektor wykonawczy: **Rafał Monita**

Patroni medialni:

Tygodnik Podhalański

Gość Niedzielny

Pieninyinfo.pl

Gazeta Krakowska

TVPodhale

Podhale24.pl

TVP Kraków

Radio Kraków

Podhale Region

Watra.pl

Na Spiszu

niedzica.espiz.pl

Współpraca redakcyjna:

RMF Classic

PolskaMuza.eu

Niedzica

trzeba zobaczyć koniecznie:

- **kościół św. Bartłomieja** (XIV w.), a w nim polichromie (XV w.), tryptyk św. Bartłomieja (XV w.), ołtarz główny (XVIII w.), kaplicę Matki Bożej Bolesnej (XVIII w.)
- **zamek Dunajec** (XIV w.)
- **spichlerz** (XVIII w.)
- **kaplica św. Rozalii** (XVII w.)
- **cmentarz Salamonów**
- **dawna celnica**
- **elektrownia wodna i zaporę na Dunajcu**

9 sierpnia, godz. 17.00

miejsce:

Niedzica, kościół św. Bartłomieja, ul. 3 Maja 91

GPS: 49°24'31.355"N, 20°18'1.187"E

mini-wykład:

Rafał Monita — Życie i twórczość Marcina Mielczewskiego

Vesperae dominicales

wykonawcy:

Scepus Baroque

Katarzyna Wiwer — sopran I

Anna Zawisza — sopran II

Piotr Olech — alt I

Helena Poczykowska — alt II

Maciej Gocman — tenor I

Piotr Szewczyk — tenor II

Piotr Zawistowski — bas I

Michał Dembiński — bas II

Violetta Szopa-Tomczyk, Dominika Małecka — skrzypce barokowe

Marcinkiewicz — dulcian

Andrzej Zawisza — klawesyn, pozytyw, dyr. art.-

program:

Simon Ferdinand Lechleitner ~~Missa Solennis in honorem Sancti Cajetani, 1741~~

~~Kyrie, Gloria, Credo, Sanctus, Benedictus, Agnus Dei~~

Peter Pet'ko (1713–1793) ~~Alma Redemptoris Mater~~

Simon Ferdinand Lechleitner ~~Litaniae de Corde Jesu, 1734~~

~~Kyrie eleison, Cor Jesu Filii Patris aeterni, Cor Jesu angustis et doloribus plenum, Cor Jesu gloriosissimum, Cor Jesu rex et centrum omnium cordium,~~

Scepus Baroque

jest formacją, która powstała, jako orkiestra festiwalowa związana z realizacją idei muzycznych realizowanych na festiwalu Barok na Spiszu, od którego zespół wziął nazwę. Jednak życie zespołu nie będzie kończyło się jedynie na koncertowaniu festiwalowym. Zespół występując również poza Spiszem będzie miał okazję być wizytówką festiwalu Barok na Spiszu oraz żywą promocją Spisza. Pomysłodawczynią i animatorką zespołu jest śpiewaczka Katarzyna Wiwer, dyrektor artystyczny festiwalu. Ideą zespołu są wykonania muzyki barokowej pełne energii, świeżości, otwarte na nowe, niekonwencjonalne interpretacje i konteksty. Zespół skupia artystów wysokiej klasy, specjalizujących się w wykonaniach muzyki dawnej, ale również tych wychodzących poza purystyczny styl wykonywania tej muzyki; łączących różne zainteresowania muzyczne, różne inspiracje, w nową, ciekawą, świeżą całość. Pierwszym występem zespołu będzie koncert barokowej muzyki południowoamerykańskiej na tegorocznym festiwalu Barok na Spiszu. Dyrektorem artystycznym tego projektu jest Martin Daniel Zorzano, znakomity meksykański muzyk, grający na violone.

instytut muzyki i tańca

Wykonanie utworów ~~polskich kompozytorów muzyki jasnogórskiej~~
odbywa się i jest współfinansowane w ramach programu
Instytutu Muzyki i Tańca „Nowe interpretacje”

Łapsze Wyżne

słow. Vyšné Lapše, węg. Felsőlapos, niem. Oberlapsch

trzeba zobaczyć koniecznie:

- **kościół Świętych Piotra i Pawła** wzniesiony w latach 1759-1776, rokokowe wyposażenie z lat 1760-1776
- widok z Przełęczy nad Łapszanką (945 m n.p.m.), skąd rozpościera się panorama na Tatry Wysokie i Magurę Spiską

16 sierpnia, godz. 17.00

miejsce:

Łapsze Wyżne, kościół św.św. Piotra i Pawła, ul. Kościelna 2

GPS: 49°23'40.128"N, 20°11'25.764"E

mini-wykład:

Elżbieta Łukuś — Kościół Świętych Piotra i Pawła w Łapszach Wyżnych

Viva la viola!

wykonawcy:

Sajka — viole

Hoss — klawesyn

program:

Georg Muffat (1653–1704) **Toccata Decima (Apparatus Musico-Organisticus)**

Anonim (Hiszpania, XVII w.) **Canciones de clarines**

——— — **Entrada de Clarines** — **Canción de Clarín, con Eco** — **Otra Canción** —

——— **Canción de clarín muy aprisa el Compás, respondiendo el Eco**

Dietrich Buxtehude (1637–1707) **Passacaglia in d**, BuxWV 160

Petronio Franceschini (1651–1680) **Sonata D-dur** na 2 trąbki

Johann Sebastian Bach (1675–1750) **Allein Gott in der Hoeh sei Ehr**?, BWV 662

Jean-Philippe Rameau (1683–1764) **Air de Triomphe**

Jean-Joseph Mouret (1682–1738) **Fanfares, pour des Trumpettes**

Johann Sebastian Bach (1675–1750) **Toccata i Fuga d-moll**, BWV 565

Georg Friedrich Haendel (1685–1759) **Water Music**

——— — **Overture** — **Gigues** — **Menuet** — **Bourrée** — **March**

Starck Ensemble

nazwę swoją wziął od słynnego, siedemnastowiecznego budowniczego trąbek Hieronima Starcka. Jedną z trąbek mistrza została odnaleziona na Jasnej Górze w pozostałym po Kapeli Jasnogórskiej zbiorze instrumentów. Trąbka naturalna Hieronimusa Starcka jest jedną z najcenniejszych w tej kolekcji. Na ozdobnym wieńcu czary głosowej znajdujemy następującą inskrypcję: „MACHT HIRONIMUS STARCK-NURNB 1693”.

Zespół powstał w 1997 roku w Krakowie z inicjatywy trębaczki Tomasza Ślusarczyka i Stanisława Majerskiego oraz kotlisty Ryszarda Haby. Trzonem zespołu są trębaczki i puzoniści: Mariusz Niepiekło, Paweł Cieślak, Bogdan Piznał, Michał Tyrański, Paweł Hulisz. Zespół współpracuje również ze znakomitymi muzykami polskimi i zagranicznymi (Paul Esswood, Peter Hanson, Marek Toporowski, Ludmiła Gołub, David Staff i inni). Ideą zespołu jest wykonywanie na instrumentach historycznych muzyki dawnej, szczególnie muzyki reprezentacyjnej, dworskiej i sakralnej, ze szczególną dbałością o umiejscowienie jej w kontekście historycznym i liturgicznym. Zespół dociera do nieznanych lub rzadko wykonywanych utworów, często stawiających przed wykonawcą wysokie wymagania i poprzez nadanie mu odpowiedniej oprawy ukazuje ich pełny blask. Najważniejsze dotąd zrealizowane projekty, to Missa Tridentina i Requiem Sarmackie. Zespół występował na festiwalu Kolory Polski (Łutomiersk 2007, Łowicz 2008, 2009) i Międzynarodowym Przemyskim Festiwalu Salezjańskie Lato, w Rosji, Niemczech na Ukrainie oraz wielokrotnie na Jasnej Górze w Częstochowie podczas Festiwalu Gaude Mater. W dorobku zespołu są dwie płyty z muzyką jasnogórską (Amando Iwancic Missa in C, Te Deum, Litania Loretańska D-dur, Msza C-dur).

Jurgów

słow. Jurgov, węg. Szepesgyörke, niem. Jurkau/Jörg

trzeba zobaczyć koniecznie:

- drewniany **kościół pw. św. Sebastiana Męczennika i Matki Boskiej Różańcowej** ufundowany w roku 1675 przez sołtysa Jakuba Kneza i młynarza Mikołaja
- **Zagroda Sołtysów** (nazwa od nazwiska ostatnich właścicieli), zbudowana w 1861 r., przykład typowej, ubogiej, drewnianej, chłopskiej chałupy spiskiej (dziś oddział Muzeum Tatrzańskiego w Zakopanem)
- unikatowy zespół kilkudziesięciu drewnianych **szalasów pasterskich** na Polanie Podokólne
- **Jurgowskie Stajnie**, zwane też Jurgowskimi Szalasami — oryginalne osiedle pasterskie pośród łąk, pomiędzy zabudowaniami wsi Dursztyn, a zboczami Żaru; w zakolu górnej części doliny Przecznego Potoku (Przecznie, Przeczny, Browarczyska), u wylotu wąskiej i dzikiej dolinki Piekiełko pomiędzy Żarem a Gajną Skalą.

23 sierpnia, godz. 17.00

miejsce:

Jurgów, kościół św. Sebastiana, Jurgów 1

GPS: 49°20'26.595"N, 20°8'18.072"E

mini-wykład:

Urszula Stawicka — Kościół św. Sebastiana w Jurgowie

Muzyka z archiwów Jasnej Góry

wykonawca:

Sławomir Zubrzycki — viola organista

program:

~~o. Władysław Leszczyński OSPPE (1616–1680) **Dixit Dominus**~~

~~Jan Ponikowski (XVI–XVII w.) Hymn **O świętości zbawiająca**~~

~~o. Władysław Leszczyński OSPPE **Missa per octavas: Kyrie, Gloria**~~

~~Heinrich Ignaz Franz von Biber (1644–1704) **Sonata VII a 5 (Sonatae tam aris quam aulis servientes 1676)**~~

~~o. Władysław Leszczyński OSPPE **Hymnus de ss. Martiribus**~~

~~Marcin Mielczewski (ok. 1600–1651) **Canzona prima a due**~~

~~o. Władysław Leszczyński OSPPE **Missa per octavas: Sanctus, Benedictus, Agnus Dei**~~

~~Jan Ponikowski (XVI–XVII w.) Responsorium **Człowiek wielką uczynił wieczerzę**~~

~~Jan Rutha (XVIII w.) **Hymnus de ss. Nomine Jesu (Jesu dulcis memoria)**~~

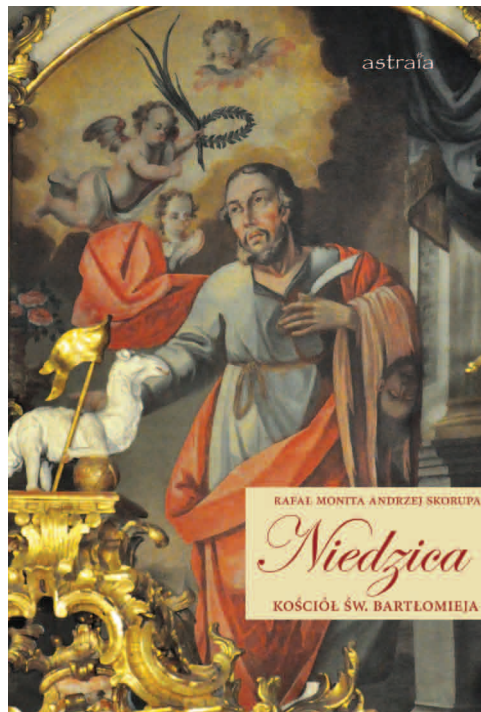
~~Jan Rutha **Lauda sion**~~

Consortium Sedinum

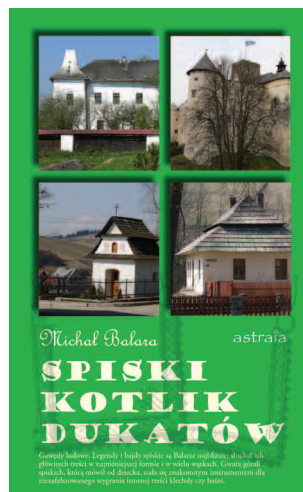
kapela dworska powstała w 2000 roku w Szczecinie. Zespół jest jedyną profesjonalną formacją muzyki dawnej na Pomorzu Zachodnim. Nadrzędnym celem Consortium Sedinum jest kontynuacja tradycji muzycznych dawnego Szczecina. Działalność zespołu stanowi kontynuację dorobku twórczego Uniwersyteckiej Orkiestry Barokowej Consortium Iagellonicum działającej w latach 1993–2000 przy Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie.

Jasna Góra, obok znaczenia religijnego i duszpasterskiego, stanowiła również przez wieki prężny ośrodek kulturalny. Zarówno dla licznej rzeszy przybywających tu z różnych stron pielgrzymów, jak i ludności miejscowej, klasztor oo. Paulinów stwarzał często jedyną okazję kontaktu z prawdziwą sztuką i wykonywaną na żywo muzyką. Kapela Jasnogórska założona została pod koniec XVI wieku, a w wiekach XVII i XVIII przeżywała szczególnie rozkwit. Zachowane źródła jednoznacznie potwierdzają, że na Jasnej Górze zawsze rozbrzmiewała kunsztowna w swojej różnorodności stylistycznej i bogactwie form muzyka, która była ważnym elementem kultu religijnego i odgrywała istotną rolę w życiu klasztoru. Obok oczywiście, codziennej posługi muzycznej w liturgii, interesujące są pojawiające się w źródłach informacje o różnorodnych okolicznościach, podczas których rozbrzmiewała szczególnie uroczysta muzyka. Przykładowo można tu wymienić pełne przepychu powitania specjalnych gości (m.in. królów, książąt, biskupów, opatów itp.), czy rocznice ważnych wydarzeń. Godne uwagi są również uroczystości obchodzone śluby oraz wesela organizowane na koszt klasztoru dla świeckich członków jasnogórskiej kapeli, czy sprawowane z podobnym splendorem, przy dźwiękach kapeli, poszczególne etapy święceń kapłańskich (subdiakoniat, diakonat i prezbiterat) w przypadku muzyków zakonnych. Znamienne, że w zachowanych dokumentach źródłowych najczęściej jest mowa o wykonywaniu przez kapelę uroczystego *Te Deum* (nierzadko z dodatkiem: „in cantu figurali”), co wymownie świadczy o reprezentacyjnym także charakterze omawianego zespołu, który był niejako ówczesną wizytówką jasnogórskiego klasztoru.

Nowe książki dotyczące Spisza!

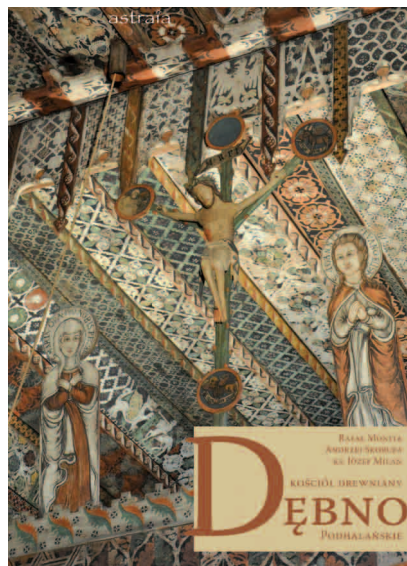
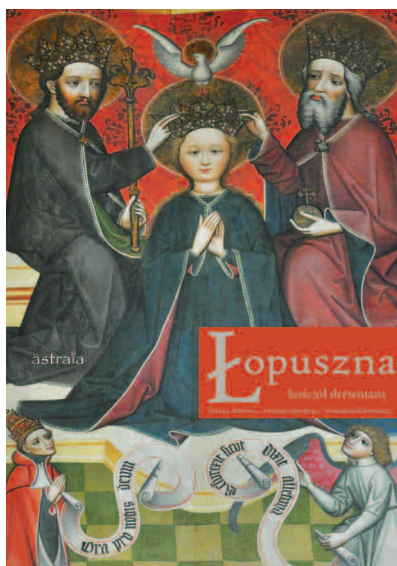

Album-przewodnik o kościele św. Bartłomieja w Niedzicy, duża ilość zdjęć, opisy historii i wyposażenia kościoła.

Książki Michała Balaś o zwyczajach i obrzędowości na Spiszu w nowej szacie graficznej i w nowym opracowaniu językowym.

Wydawnictwo Astraia poleca książki z serii Zabytkowe kościoły Podtatrza:
Niedzica, Dębno, Łopuszna, Nowy Targ (kościół św. Anny i św. Katarzyny) oraz pozycje dotyczące Spisza:
wznowienie dwóch tomów Michała Balary Na Spiszu i Spiski kotlik dukatów.

Informacja, zamówienia, kontakt:
tel./faks 12 654 95 86, e-mail: astraia@astraia.pl
www.astraia.pl

Frydman

słow. Fridman, węg. Frigyesvágása, niem. Friedmann

trzeba zobaczyć koniecznie:

- **kościół św. Stanisława** (XIV w.), a w nim romańskie okienko w zakrystii, ołtarz główny (XVIII w.), kaplica Karmelitańska z rokokowym dwustronnym ołtarzem
- **kasztel, dwór obronny** (XVI w.) piętrowy murowany dwór obronny typowy dla terenów Spiszu, zbudowany przez Jerzego Horvatha Palocsaya w latach 1585-1590 jako wiejska rezydencja o charakterze obronnym.
- **piwnice frydmańskie** (XIX w.)

30 sierpnia, godz. 18.00

miejsce:

Frydman, kościół św. Stanisława, ul. Kościelna 1

GPS: 49°26'54.455"N, 20°13'56.352"E

mini-wykład:

Julietta Gonzalez — Barok Ameryki Łacińskiej

Muzyka barokowa w Ameryce Łacińskiej

wykonawcy:

Lute Duo

Anna Kowalska i Anton Birula — lutnie

program:

Anonim **Hanac Pachap**

Hernando Franco (1532—1585) **¡Oh, Señora! Motete**

Gaspar Fernandes (1566—1629) **Serenissima una noche, Jesus de mi goraçon**

Gaspar Sanz (1640—1710) **Canarios**

Jose Marin (ca 1619—1699) **Aquella sierra nevada**

Gaspar Fernandes **Principio de la pandorga**

Francisco Lopez Capillas (ca 1615—1673) **Magnificat 3ª toni**

Codex Martinez Compañon (manuskrypt z Peru ca 1782—1785) **Lanchas para bailar**

Gaspar Fernandes **Toquen los Rabeles**

Antonio de Salazar (ca 1650—1715) **Tarara que yo soy Anton**

Gaspar Fernandes **Et incarnatus, Quieres pastorcillo, Venimos con glan contento,**

Magos que a palacio vais

Joan Prim (1628—1692) **Salgan la gente de guerra**

„Un Camino musical” czyli **Droga muzyczna** to owoc starcia i spotkania dwóch przeciwnych światów. Dawna Hiszpania i wielkie rdzenne cywilizacje Mezoameryki połączył most, który do tej pory istnieje pomiędzy tymi cywilizacjami poprzez nowe harmonie, różnorodność, bogactwo form i ekspresji. Ten szlak jest inspiracją dzisiejszego koncertu, gdzie prezentowana jest muzyka sakralna — skuteczne narzędzie ewangelizacji — jak też i świecka, pełna elementów muzyki tradycyjnej, zawierającej barwy dźwiękowe świata baroku iberoamerykańskiego.

Artyści

Arkadiusz Bialic

ukończył studia na Akademii Muzycznej w Krakowie w klasie organów prof. J. Serafina (dyplom z wyróżnieniem w 2000 roku) oraz w Hochschule für Musik we Freiburg (Niemcy) w klasie organów prof. Z. Száthmáryego. W 2003 roku ukończył podyplomowe studia solistyczne pod kierunkiem prof. Daniela Rotha w Hochschule für Musik und Darstellende Kunst we Frankfurcie nad Menem. Jest laureatem międzynarodowych konkursów organowych w Polsce, Francji i Szwajcarii. W 2002 roku uzyskał II Nagrodę Grand Prix de Chartres na Międzynarodowym Konkursie Organowym w Chartres we Francji. W ramach swej działalności koncertowej występował z recitalami na wielu renomowanych festiwalach takich jak: Grande Musica in Chiesa (Rzym), Concerts Spirituels Eglise Saint Sulpice (Paryż), Festival International d'Orgue (Chartres), a także w Leżajsku, Lozannie, Kamieniu Pomorskim, Krakowie, Oliwie oraz w Warszawie. Współpracował także jako solista z Orkiestrą Symfoniczną

Filharmonii Narodowej, Narodową Orkiestrą Polskiego Radia w Katowicach, Orkiestrą Akademii Beethovenowskiej oraz Orkiestrą Symfoniczną i Kameralną Akademii Muzycznej w Krakowie. Od 2003 roku jest asystentem w Katedrze Organów Akademii Muzycznej w Krakowie.

Adrianna Bujak

absolwentka Akademii Muzycznej w Krakowie w klasie śpiewu dr Katarzyny Oleś-Błacha. Brała udział w kursach mistrzowskich m.in. Ryszarda Karczykowskiego, Howarda Crooka, Marcina Habeli i Christiny Pluhar. Otrzymała stypendium Małopolskiej Fundacji Stypendialnej Sapere Auso. Jest solistką Zespołu Muzyki Dawnej FLORIPARI z Królewskiego Zamku na Wawelu, z którym występowała na wielu prestiżowych festiwalach w kraju i za granicą m.in. na Słowacji, w Niemczech, Rumunii, Mołdawii, Litwie, Anglii oraz Australii.

Współpracując z zespołem Capella Cracoviensis, nagrała płytę pt. *Offertoria et Communiones Totus Anni 1611* Mikołaja Zieleńskiego, która w 2009 roku otrzymała prestiżową Nagrodę Muzyczną „Fryderyk”. Współpracuje z Filharmonią Częstochowską, Filharmonią Podkarpacką, Krakowską Operą Kameralną, scholą gregoriańską Flores Rosarum, orkiestrą Fundacji Akademii Muzyki Dawnej w Szczecinie oraz Zespołem Muzyki Dawnej Camerata Cracovia.

W 2010 zadebiutowała na deskach Krakowskiej Opery w spektaklu *Spojrzenia* (Opera Krakowska) pod dyr. Rubena Silvy. Interesuje się piosenką estradową. Zaczynała w krakowskim kabarecie Loch Camelot, z którym między innymi dokonała licznych nagrań dla radia i telewizji. Jest zwyciężczynią Ogólnopolskiego Festiwalu Niezapomnianych Artystów w Bydgoszczy (2008) oraz laureatką Grechuta Festival (2011).

Ewa Chmielewska

w roku 2001 ukończyła Akademię Muzyczną im I. J. Paderewskiego w Poznaniu w klasie skrzypiec prof. Michała Grabarczyka oraz w 2004 Koninklijk Conservatorium w Hadze w klasie skrzypiec barokowych Pavlo

Beznosiuk, z którym regularnie koncertuje w Wielkiej Brytanii.

Od 16 roku życia interesuje się historycznym wykonawstwem muzyki dawnej. Brała udział w wielu kursach interpretacji w klasach skrzypiec barokowych i zespołów kameralnych w Dartington, Wilanowie, Krakowie, Amsterdamie oraz w Ambronay we Francji. Obecnie współpracuje z takimi zespołami jak: Musicae Antique Collegium Varsoviense (przy Warszawskiej Operze Kameralnej), Concerto Polacco, Orchestra of The Age of Enlightenment, The Avison Ensemble, Academy of Ancient Music, The Hague International Baroque Orchestra, Modo Antiquo, Arcus Ensemble, Arte dei Suonatori, Wrocławska Orkiestra Barokowa, Concerto Spirituel, Harmonologia, Norsk Barokkorkester, La Tempesta koncertując na festiwalach, konkursach oraz dokonując nagrań (m.in. dla: Naxos, BBC4, Linn, Polskie Radio, Radio 4 Anglia, RBB Kulturradio) w Europie i Meksyku.

Od roku 2009 prowadzi klasę skrzypiec barokowych w ZPSM im.F.Chopina w Warszawie.

Michał Dembiński

od 8 roku życia związany z katedralnym chórem chłopięcym Pueri Cantores Tarno-

viensis, z którym to koncertował w wielu krajach Europy na festiwalach i konkursach, również w charakterze solisty. Współinicjator i pomysłodawca powołania do życia oktetu męskiego Concentus, wzorującego się na znakomitym polskim zespole — Affabre Concinui. Przez ponad 5 lat był aktorem, scenarzystą i współtwórcą muzyki do autorskich musicali i spektakli teatralnych dla dzieci i młodzieży, działając w Stowarzyszeniu Wspierania Inicjatyw Teatralnych przy tarnowskim teatrze im. Ludwika Solskiego. Uczestnik Bregenz Festspiele, gdzie pracował przy dwóch produkcjach — Królu Rogerze oraz Aidzie, w reżyserii Davida Pountneya, z ramienia Chóru Polskiego Radia. Z zespołem koncertował podczas wielu wyjazdów krajowych i zagranicznych, również w charakterze solisty. Finalista XIII konkursu „W kręgu słowiańskiej muzyki wokalne”. Laureat I nagrody oraz wyróżnienia na X Międzynarodowym Konkursie Pieśni Polskiej im. Edmunda Kossowskiego w Warszawie.

Paweł Gajewski

absolwent Akademii Muzycznej w Krakowie. Od 1998 roku trębacz kameralista krakowskiej orkiestry Capella Cracoviensis.

Współtwórca ALTA CAPPELLA — zespołu trąbek barokowych i kotłów, formacji zajmującej się wykonawstwem muzyki dawnych epok na instrumentach historycznych

Współpracuje z wiodącymi w Polsce zespołami specjalizującymi się w wykonawstwie muzyki dawnej koncertując w kraju i zagranicą.

Maciej Gocman

jest cenionym w kraju i za granicą tenorem, specjalistą w zakresie wykonawstwa tzw. muzyki dawnej. W kręgu jego zainteresowań jest również muzyka współczesna. ukończył Akademię Muzyczną im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu.

Umiejętności wokalne doskonalił m.in. na Kursach Interpretacji Muzyki Oratoryjnej i Kantatowej przy Międzynarodowym Festiwalu Oratoryjno-Kantatowym Wratislavia Cantans oraz na kursie interpretacji dzieł Claudio Monteverdiego prowadzonym przez Andrew Kinga.

Na stałe współpracuje z wrocławskimi zespołami: Cantores Minores Wratislavienses, Ars Cantus oraz Collegio di Musica Sacra.

Maciej Gocman jest laureatem wielu nagród, m.in. Wrocławskiej Nagrody Muzycznej w kategorii Wydarzenie Muzyczne Roku, którą

otrzymał wraz z zespołem Collegio di Musica Sacra za płytę Musica da Chiesa, z zespołem Ars Cantus został uhonorowany nagrodą im. Zofii Rayzacherowej za „największą indywidualność artystyczną w dziedzinie muzyki dawnej”.

Od kilku lat z włoskim zespołem muzyki dawnej Cappella Augustana prowadzonym przez Matteo Messori realizuje dla holenderskiej wytwórni płytowej Brilliant Classics projekt nagrania na CD wszystkich dzieł Heinricha Schütza.

Ma w dorobku nagranie ponad 40 płyt CD z muzyką różnych epok, liczne nagrania telewizyjne i radiowe. Występował jako solista na wielu znaczących estradach w kraju i za granicą. Koncertował w Europie, Stanach Zjednoczonych i Meksyku.

Julietta Gonzalez

urodzona w Meksyku, naukę śpiewu rozpoczęła w Konserwatorium Narodowym w Meksyku. Ukończyła studia wokalne w krakowskiej Akademii Muzycznej pod kie-

runkiem Barbary Niewiadomskiej, a następnie studia podyplomowe w Centrum Muzyki Dawnej w Genewie pod kierunkiem Beatrice Cramoix w dziedzinie śpiewu barokowego i Fancis Biggi (ensemble Lucidarium) oraz Laurence Brisset (ensemble De Caelis) w zakresie muzyki średniowiecznej. Uczestniczyła w kursach prowadzonych m.in. przez Jill Feldman, Benjamin Bagby i Heather Knutson (Sequentia), Katarina Livljanić (Dialogos), Harry'ego van der Kampa, Marie Leonhardt, Andrew Kinga i Evelyn Tubb (The Consort of Musicke), Dawida Ebena (Schola Gregoriana Pragensis), Rene Zosso (Clemecic Consort), Marcela Pérès (Organum).

Jako solistka współpracuje z zespołami i muzykami ze Szwajcarii, Włoch, Francji, Meksyku i Polski. Koncertowała m.in. w Operze w Lyonie, Genewie, Lozannie, Operze Narodowej w Meksyku oraz na różnych festiwalach w Polsce, Francji, Szwajcarii, Niemczech, Meksyku, Włoszech, takich jak Bachakademie (dyr. Hellmuth Rilling), Festiwal d'Ambroney, Festival Concerti d'Autunno di Rho (Włochy), Fête de la Musique (Genewa, Szwajcaria), 24 heures de Musique (Romont, Szwajcaria), Festival Internacional de Órgano Barroco (Meksyk), Festival del Centro Histórico de la Ciudad de México, Saisons Musicales w Fundacji Royaumont (Francja), Festiwal Organowy (Koszalin), Festiwal Chanterelle (Gołuchów), Maj z Muzyką Dawną (Wrocław), Forum Musicum (Wrocław), Festiwal Sacrum Profanum (Kraków) — premiera „Króla Leara” Pawła Mykietyna. Występuje jako solistka z wieloma muzykami i zespołami muzyki dawnej. Jej repertuar obejmuje także muzykę współczesną oraz tradycyjną i klasyczną z Meksyku i krajów Iberoamerykańskich.

Ryszard Haba

urodził się w Krakowie. W 1989 roku ukończył z wyróżnieniem Akademię Muzyczną w Krakowie. W 1988 roku został zaangażowany jako perkusista do orkiestry Filharmonii Krakowskiej, a od 1996 pełni w niej rolę pierwszego kotlisty. Jest również kierownikiem grupy perkusyjnej w tejże orkiestrze. Ma na swoim koncie dwa polskie prawykonania koncertów na perkusję i orkiestrę Bertholda Hummela i Josepha Schwantnera, oraz jedno światowe Muzyki na smyczki i marimbę Natana Wrighta Shirleya. W ramach Krakowskiego Duetu Perkusyjnego wraz z Tomaszem Sobańcem dokonali prawykonania Koncertu na dwie perkusje i orkiestrę Marka Stachowskiego.

Wraz z Kają Danczowską tworzą niezwykle ciekawy duet skrzypcowo-perkusyjny, wykonując między innymi kompozycje napisane specjalnie dla nich. Posiada w repertuarze osiemnastowieczne koncerty na sześć lub osiem kotłów z orkiestrą. Gra na oryginalnych kotłach barokowych. Jest członkiem

zespołu muzyki szkockiej The Reivers. Prowadzi ożywione życie koncertowe jako solista, kameralista oraz muzyk orkiestrowy. Współpracuje z Leszkiem Długoszem. Koncertuje z wieloma orkiestrami m.in. z Capellą Cracoviensis, Symfonią Varsovią, Synfonięttą Cracovią, Orkiestrą Akademii Beethovenowskiej. Z Capellą Bydgosztiensis dokonał światowego prawykonania koncertu na marimbę z orkiestrą Lindsaya Davidsona. Dokonał polskiego prawykonania Concerto per sei Timpani Georga Druschetzkego z orkiestrą Capella Cracoviensis pod batutą Stanisława Krawczyńskiego. Brał udział w Międzynarodowym Festiwalu Sztuki Perkusyjnej Crossdrumming w Warszawie w 2006 jako solista oraz wykładowca.

Szczepan Kosior

absolwent Wydziału Edukacji Muzycznej na Akademii Muzycznej w Krakowie (specjalność: prowadzenie zespołów wokalnych i wokalo-instrumentalnych), gdzie otrzymał dyplom z wyróżnieniem. Stypendysta festiwalu — kursu mistrzowskiego Dartington Interna-

tional Summer School '95, Anglia. Finalista międzynarodowego Concorso Internazionale di Canto L'Orfeo di Claudio Monteverdi. W latach 1993-2012 śpiewał w Krakowskim Chórze Kameralnym, Chórze Polskiego Radia w Krakowie, od czerwca 2012 roku śpiewak Capelli Cracoviensis. Współpracuje na stałe z Zespołem Muzyki Dawnej FLORIPARI z Zamku Królewskiego na Wawelu w Krakowie, zespołem Subtilior Ensemble z Warszawy. Od kilkunastu lat śpiewa w męskim kwartecie Triplum, wykonującym muzykę a cappella od czasów średniowiecza po barok. Występował z takimi dyrygentami jak: A. Parrott, R. Sochaczewsky, P. Esswood, P. Goodwin, V. Dumestre, M. Toporowski, J. T. Adamus. Szczególnym zamiłowaniem darzy muzykę dawną. W repertuarze posiada utwory od wczesnego Renesansu (m.in. Obrecht, Brumel, Tallis, Palestrina, Monteverdi) poprzez Barok (Schütz, Purcell, Bach, Haendel) aż do Klasyków Wiedeńskich.

Radosław Kamieniarz

ukończył Państwowe Liceum Muzyczne „Szkoła Talentów” im. H. Wieniawskiego w Poznaniu w klasie skrzypiec mgr Kariny Gidaszewskiej. Ukończył Akademię Muzyczną w Poznaniu, gdzie studiował pod kierunkiem prof. Jadwigi Kaliszewskiej i as. Jakuba Haufy oraz Akademię Muzyczną we Wrocławiu, w klasie skrzypiec barokowych Zbigniewa Pilcha. Uczestniczył w wielu mistrzowskich kursach interpretacji muzyki solowej oraz kameralnej m.in. u prof. takich, jak: Wanda Wilkomirska, Jadwiga Kaliszewska, Demetrios Polyzoides, Bartosz Bryła, Georg Hamman, Sirkka-Lissa Kaakinen, Zbigniew Pilch. Jest laureatem I nagrody na Ogólnopolskim Konkursie Bachowskim im. S. Hajzera w Zielonej Górze w 2001 r. Koncertował, nagrywał w kraju i zagranicą jako solista, kameralista, koncertmistrz i członek wielu orkiestr symfonicznych oraz kameralnych.

Karolina Koślacz

grę na violi da gamba rozpoczęła przy przygotowaniach do koncertu z zespołem Canor Anticus. Absolwentka Akademii Muzycznej w Krakowie w klasie prof. Marcina Zalewskiego.

Uczestniczyła w wielu kursach mistrzowskich a także w licznych koncertach i festiwalach na terenie Polski oraz za granicą (m.in. Festival Brezice, (Słowenia), Młodzi Artyści w Krakowie, Wieczory Wawelskie, Festiwal Muzyki Dawnej „Anima Musica”, Capella Angelica). Obecnie prowadzi ożywioną działalność koncertową z różnymi polskimi zespołami muzyki dawnej. Jestem nie tylko muzykiem, zajmuje się nauczaniem języka francuskiego oraz violi da gamba w Szkole Muzycznej II.st. im. F. Chopina w Warszawie.

Karol Kusz

ukończył Dyrygenturę Chóralną w Akademii Muzycznej w Krakowie w klasie ad. Ewy Mizerskiej-Golonek. Swoją technikę wokálną doskonalił w klasie st. wykł. Marcina Wolaka. Od 2007 roku jest śpiewakiem w Chórze Polskiego Radia w Krakowie, z którym wielokrotnie występował w kraju i za granicą, wykonując głównie muzykę wokálno-instrumentálną epok od klasycyzmu po współczesność. Jako chórzysta Chóru Polskiego Radia dokonał wielu nagrań archiwalnych oraz wydanych na płytach CD przez Polskie Radio. Współpracuje z Chórem Opery Wrocławskiej,

Capellą Cracoviensis, Collegium Cantorum z Częstochowy, Chórem Katedry Wawelskiej, oraz z zespołami wykonującymi muzykę dawną — Subtilior Ensemble a także z zespołem kameralnym Anonymus z Krakowa. Od 2009 roku prowadzi zajęcia ze śpiewu oraz przedmiotów teoretycznych w prywatnej Szkole Wokalno-Aktorskiej w Krakowie.

Marian Magiera

w 2001 roku ukończył studia na Akademii Muzycznej w Katowicach. Od tego czasu jest pierwszym trębaczem orkiestry Capella Cracoviensis.

Od kilku lat specjalizuje się w grze na instrumentach historycznych (trąbka naturalna, trąbka klapowa a także cynk). Jako solista i muzyk orkiestrowy współpracuje w kraju jak i za granicą z wieloma zespołami i orkiestrami takimi jak: Parlement de Musique, Musica Aeterna Bratislava, Arte Dei Suonatori, Musique Antique Collegium Varsoviense (WOK), Wrocławska Orkiestra Barokowa, La Tempesta, Harmonia Sacra, Concerto Grosso Berlin, Orkiestra Historyczna, Harmonologia, Cappella Angelica, Gambasada, Floripari,

Sabionetta, Musica Dinamica.
W 2010 roku założył Zespół Historycznych
Instrumentów Dętych „Alta Cappella”.

Paweł Muzyka

ukończył Akademię Muzyczną w Krakowie
w 1988 roku w klasie wiolonczeli prof
Leona Soleckiego. Od wielu lat zajmuje się
muzyką dawną oraz próbą jej pogodzenia ze
współczesnymi brzmieniami i elektroniką.
Popelniał liczne kompozycje — m.in. Treny Je-
rozolimskie, Pastoralka, muzyka do spektakli
Stowarzyszenia Mandala. Swoje zaintereso-
wania spełnia grając na wielu instrumentach
smyczkowych — viola da gamba sopranowa,
tenorowa, basowa, violone, wiolonczela
barokowa, wiolonczela elektryczna, oraz
średniowieczna fidel. Na stałe związany
z zespołem Musicae Antiquae Collegium
Varsoviense, istniejącym przy Warszawskiej
Operze Kameralnej. Współpracował bądź
współpracuje z wieloma zespołami (Camerata
Cracovia, Open Folk, Cracovia Danza, Fiori

Musicali, Fundacja Akademia Muzyki Dawnej,
Consortium Sedinum, Ars Cantus, KŁub Świę-
tego Ludwika) oraz solistami (Jacek Kowalski
— płyta Pieśni Wypraw Krzyżowych, Maciej
Maleńczuk — płyta Madre De Deus i in.).

Piotr Olech

ukończył z wyróżnieniem studia na Wydziale
Wokalno-Aktorskim Akademii Muzycznej im.
St. Moniuszki w Gdańsku w klasie śpiewu
prof. Piotra Kusiewicza. Jest także absol-
wentem Wydziału Wychowania Muzycznego
Akademii Muzycznej im. F. Chopina w Warsza-
wie. Swoje umiejętności wokalne doskonalił
podczas licznych kursów mistrzowskich u
takich artystów, jak Paul Eswood, Kai Wessel,
Stephen Taylor czy członków zespołu wokal-
nego The King's Singers.

Piotr Olech ze szczególnym upodobaniem
wykonuje muzykę barokową, jednak bardzo
chętnie sięga po utwory klasyczne, wczesno-
romantyczne, a także współczesne (ma na
swoim koncie prawykonania utworów m. in.
Pawła Łukaszewskiego). Dokonuje nagrań
muzycznych dla Polskiego Radia i Telewizji, a
także dla wytwórni: CD Accord, DUX, Bearton.

Równolegle z działalnością koncertową Piotr Olech zajmuje się pracą pedagogiczną. Jest adiunktem w Instytucie Muzyki Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie. Prowadzi również kursy mistrzowskie poświęcone wykonawstwu muzyki barokowej.

Teresa Piech

jest absolwentką krakowskiej Akademii Muzycznej w klasie skrzypiec Ewy Szubry-Jargoń. W latach 1996–1999 jako stypendystka rządu Królestwa Holandii odbyła specjalistyczne studia w klasie skrzypiec barokowych prowadzonej przez Lucy van Dael w Sweelinck Conservatorium w Amsterdamie. Swoje umiejętności doskonaliła również, uczestnicząc w wielu kursach mistrzowskich w kraju i za granicą (m.in. Dartington International Summer School; Internationale Sommerakademie für Alte Musik, Innsbruck) prowadzonych przez Sigiswalda Kuijkena, Micaelę Comberti, Monicę Huggett i Pavlo Beznosiuka. Koncertuje regularnie w kraju i za granicą, współpracując z wieloma zespołami muzyki dawnej, m.in. z Harmonia Sacra, Concerto '91, Concerto Polacco i La Beata

Olanda. Była członkiem European Union Baroque Orchestra. Współpracowała z wieloma wybitnymi muzykami, m.in. Larsem Ulrikiem Mortensenem, Roy'em Goodmanem i Joshua Rifkinem. Z wiodącymi polskimi zespołami muzyki dawnej dokonała wielu nagrań płytowych, z których kilka otrzymało nagrodę Fryderyka. Prowadzi działalność pedagogiczną w PSM II st. w Krakowie (kameralistyka) oraz PSM II st. we Wrocławiu (skrzypce barokowe). W Akademii Muzycznej w Krakowie prowadzi orkiestrę barokową i zespoły kameralne. Gra na instrumencie z roku 1668, pochodzącym z pracowni Antonia Marianiego z Pesaro.

Helena Poczykowska

w roku 2008 z wyróżnieniem ukończyła Akademię Muzyczną w Krakowie w klasie śpiewu prof. Agnieszki Monasterskiej. Umiejętności wokalne doskonaliła uczestnicząc w licznych Kursach Mistrzowskich m.in. Ingrid Kremling, Elisabeth von Magnus, oraz specjalistycznych kursach interpretacji muzyki dawnej pod kierunkiem m.in. Jill Feldman, Claire Lefilliatre,

Charlesa Danielsa, Jana van Elsackera. Specjalizuje się w wykonawstwie muzyki dawnej i współczesnej. W jej repertuarze znajdują się najważniejsze dzieła oratoryjne J. S. Bacha, G. F. Haendla, J. Haydna i W. A. Mozarta oraz partie operowe takie jak Orfeusz w „Orfeo ed Euridice” Glucka, Speranza, Messaggiera, Proserpina w „L’Orfeo” Monteverdiego, Sorceress w „Dido and Aeneas” Purcella, Cesare, Cornelia, Nireno w „Giulio Cesare” Händla, Dardano w „Amadigi di Gaula” Händla, Orlofsky w „Die Fledermaus” Straussa.

Jako solistka i kameralistka koncertuje w kraju i za granicą, dzieląc scenę z dyrygentami takimi, jak m.in. Andrew Parrott, Konrad Junghänel, Vincent Dumestre. Bierze udział w prestiżowych imprezach muzycznych, takich jak: Dni Bachowskie, Muzyka w Starym Krakowie, Opera Rara, Olavsfestdagene Trondheim. Współpracuje z zespołami muzyki dawnej: Capella Cracoviensis, Harmonia Sacra, Flori Pari.

Tomasz Sobaniec

ukończył Akademię Muzyczną w Krakowie, w klasie perkusji S. Welanysa. Jest laureatem II nagrody na Festiwalu „Jazz Juniors” w Krakowie (zespół „Overtime”). W latach 1990-2000 współpracował z Krakowską Grupą Perkusyjną. Od roku 1992 jest członkiem orkiestry kameralnej Capella Cracoviensis. Zajmuje się także wykonawstwem muzyki barokowej („Barock Tune”, „Alta Cappella”). Współpracuje z orkiestrą Filharmonii Krakowskiej oraz Sinfonietta Cracovia. Od 1999 roku pracuje na stanowisku adiunkta na Akademii Muzycznej w Krakowie — Katedra Muzyki Współczesnej, Jazzu i Perkusji.

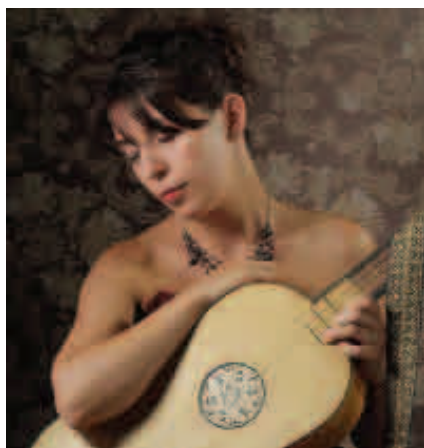
W roku 2012 uzyskał tytuł doktora habilitowanego. W roku 2000 wziął udział w projekcie „Silk Road” na Festiwalu Kultury Azjatyckiej w Niigata wraz ze światowej sławy wiolonczelistą Yo-Yo Ma oraz Marią Pomianowską i Michałem Kulentym. Koncertował w wielu krajach europejskich a także w USA, Japonii, Korei Południowej, Chinach i na Tajwanie.

Urszula Stawicka

jest kierownikiem artystycznym zespołu Consortium Sedinum, organistka i klawesystka, absolwentka krakowskiej Akademii Muzycznej, współpracuje na co dzień z wieloma zespołami, instytucjami muzycznymi, filharmoniami, teatrami operowymi w kraju i zagranicą jako solistka, kameralistka oraz realizator partii basso continuo. W 2006 roku otrzymała stypendium twórcze Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Anna Wiktorja Swoboda

w 2010 r. ukończyła z wyróżnieniem Akademię Muzyczną w Krakowie w klasie lutni i dawnych instrumentów szarpanych. Obecnie kontynuuje studia w Hochschule für Musik Trossingen (Niemcy) pod kierunkiem prof. Rolf Lislevanda. Szczególnym zamięłowaniem darzy muzykę solową XVII i XVIII wieku na lutnię barokową oraz muzykę kameralną z użyciem teorby i gitary barokowej jako instrumentów continuo. Od 2012 r. prowadzi klasę Lutni i Dawnych Instrumentów Szarpanych w Akademii Muzycznej w Katowicach.

Marcin Szelest

ukończył studia w zakresie gry organowej w Akademii Muzycznej w Krakowie (dyplom z wyróżnieniem, 1997), oraz — jako stypendysta Fulbrighta w latach 1997-98 w The Boston Conservatory (USA), (Artist Diploma in Organ Performance, 1999). W 1995 roku zdobył I nagrodę na II Międzynarodowym Konkursie Organowym im. J. P. Sweelincka w Gdańsku. Jego działalność koncertowa w kraju i za granicą obejmuje zarówno recitale organowe, jak i występy z zespołem muzyki dawnej Harmonia Sacra, którego jest współzałożycielem i kierownikiem artystycznym, a także z licznymi solistami, chórami, orkiestrami i zespołami historycznych instrumentów. Marcin Szelest prowadzi klasę organów i jest kierownikiem Katedry Muzyki Dawnej w Akademii Muzycznej w Krakowie. Jego praca habilitacyjna „Przemiany stylistyczne we włoskiej muzyce organowej przełomu XVI i XVII stulecia” (2007) została wyróżniona nagrodą Prezesa Rady Ministrów, a artykuły dotyczące źródeł i edycji dawnej muzyki polskiej ukazały się m.in. w czasopiśmie

„Canor”, „Muzyka” i „Orfeo”. Obecnie przygotowuje do wydania w serii „Monumenta musicae in Polonia” dzieła zebrane Stanisława Sylwestra Szarzyńskiego. Jest również prezesem Polskiego Towarzystwa Muzyki Dawnej i organistą kościoła Świętego Krzyża w Krakowie, gdzie gra na odrestaurowanym instrumencie z 1704 roku.

Piotr Szewczyk

ukończył krakowskie Liceum Muzyczne w klasie organów. Jest absolwentem Papieskiej Akademii Teologicznej na kierunku Muzyka Kościelna. Następnie ukończył Akademię Muzyczną w Krakowie, Wydział Wokalno-Aktorski. Studiował także na wydziale Dyrygentury Chóralnej, Edukacji Muzycznej i Muzyki Kościelnej tejże uczelni. Odbił kursy mistrzowskie jako tenor pod kierunkiem Ryszarda Karczykowskiego oraz jako kontratenor pod kierunkiem Paula Esswooda. Specjalizuje się w wykonawstwie muzyki dawnej operowej i oratoryjno-kantatowej. Współpracuje z wieloma czołowymi zespołami w kraju i za granicą. Dokonał licznych

nagrań płytowych oraz dla radia i telewizji. Jako solista i kameralista koncertował na terenie całej Europy, w Izraelu i Stanach Zjednoczonych. Zajmuje się także budownictwem organowym, kompozycją, dyrygenturą.

Tomasz Ślusarczyk

z wyróżnieniem ukończył Ogólnokształcącą Szkołę Muzyczną II st. W Przemysłu w klasie trąbki mgr Jana Łaskarzewskiego. Studiował w Akademii Muzycznej w Krakowie w klasie trąbki prof. Jacka Chudziaka a następnie u prof. Benedykta Matusika, którą ukończył z wyróżnieniem w 1998 roku. W trakcie studiów uczestniczył w wielu kursach mistrzowskich prowadzonych przez wybitnych trębaczy Dawid'a Staff'a (Royal Academy of Music) oraz Eduard'a Tarr'a. Wielokrotnie uczestniczył w Międzynarodowej Akademii Bachowskiej w Krakowie pod kierunkiem Helmutha Rillinga. W latach 1997–99 był trębaczem orkiestry Capella Cracoviensis. Od roku 1998 związany jest z Radiową Orkiestrą Symfoniczną w Krakowie, z którą koncertował w większości krajów Europy, uczestniczył w wielu nagraniach dla Polskiego Radia i Telewi-

zji Polskiej oraz licznych wytwórni płytowych. Jako muzyk instrumentalista współpracuje z Filharmonią Krakowską, Filharmonią Rzeszowską, Śląską Orkiestrą Kameralną, Operą Kameralną w Warszawie, Przemyską Orkiestrą Kameralną „Capella Premisliensis” oraz Collegium Vocale i Camerate Tubingen w Niemczech. Jako solista i kameralista koncertował na wielu festiwalach m. in. Starosądeckim Festiwalu Muzyki Dawnej, Tynieckich Recitalach Organowych, festiwalu „Muzyka w Starym Krakowie”, Przemyskiej Jesieni Muzycznej, Festiwalu organowym w Warszawie oraz Festiwalu Organowym w Leżajsku. W 2003 roku wystąpił obok solistki Metropolitan Opera — Gwendolin Bradley. Jest współtwórcą i organizatorem festiwalu organowego „Salezjańskie Lato Muzyczne” w Przemyśle.

Agnieszka Świątkowska

zaczęła naukę gry na skrzypcach w wieku lat 7. Już w czasie studiów magisterskich na gdańskiej Akademii Muzycznej zainteresowała się wykonawstwem historycznym, co zaowocowało przeprowadzką do Am-

sterdamu, gdzie podjęła studia w Conservatorium van Amsterdam pod okiem prof. Lucy van Dael. Tam w roku 2008 otrzymała dyplom Bachelor i w 2010 Master Musicus skrzypiec barokowych. Występuje z koncertami z repertuarem solowym, kameralnym i orkiestrowym. Jest laureatką prestiżowych konkursów muzyki dawnej takich jak: Telemann Chamber Music Competition w Magdeburgu, Niemcy (2007), 3 nagroda z zespołem „La Folia” a także Van Wassenaer Chamber Music Competition w Amsterdamie, Holandia (2011), 3 nagroda z zespołem „Odyssee”.

Brała również udział w wielu kursach mistrzowskich. Od 2012 roku pracuje na stanowisku asystenta prof. Lucy van Dael w klasie skrzypiec barokowych w Akademii Muzycznej w Krakowie. W maju 2013 roku otrzymała tytuł doktora skrzypiec barokowych.

Aleksander Tomczyk

oboista, kierownik artystyczny Zespołu Muzyki Dawnej FLORIPARI z Zamku Królewskiego na Wawelu w Krakowie (www.floripari.krakow.pl); absolwent Akademii Muzycznej w Krakowie w kl. oboju prof. J. Kotyczki (1995). Stypendysta DISS Dartington '93, '94, '95 w Anglii, gdzie miał możliwość partycypowania w kursach mistrzowskich u Paula Goodwina. W 1995 otrzymał również grant The David Reichenberg Trust z Londynu (przeznaczony na zakup instrumentów historycznych). Od momentu powstania zespołu Floripari SMC w roku 1994 jest jego członkiem, a od 1995 kieruje nieprzerwanie zespołem. W 1998 dzięki stypendium Królewskiego Konserwatorium w Amsterdamie brał udział w kursie mistrzowskim u prof. Alfredo Bernardiniego. Jest inicjatorem i uczestnikiem autorskich przedsięwzięć podejmowanych przez zespół FLORIPARI SMC). Współpracuje z zespołami i artystami muzyki dawnej w kraju i zagranicą. Przez ostatnie 5 lat wraz z zespołem pracuje nad źródłami i publikacją w formie CD Kancjonału Braci Polskich (1625).

Michał Tyrański

w 2012 ukończył z wyróżnieniem Akademię Muzyczną im. Feliksa Nowowiejskiego w Bydgoszczy w klasie trąbki prof. Romana Grynia. Swoje umiejętności gry na trąbce doskonalił na wielu kursach muzycznych u wybitnych pedagogów. Jest laureatem wielu konkursów muzycznych w tym pierwszego miejsca na Międzynarodowym Konkursie dla Trębaczy w kategorii otwartej w Tarnopolu (Ukraina 2010), pierwszego miejsca na VI Ogólnopolskim Festiwalu Trębaczy w konkursie solistów w kategorii otwartej.

Od 2008 roku jest solistą Toruńskiej Orkiestry Symfonicznej. Obecnie jest studentem pierwszego roku studiów drugiego stopnia Akademii Muzycznej im. Feliksa Nowowiejskiego w Bydgoszczy w klasie trąbki naturalnej Tomasza Ślusarczyka.

Anna Waszak

ukończyła Ogólnopolską Szkołę Muzyczną II stopnia im. Zenona Brzewskiego w klasie skrzypiec Ewy Kowar, Andrzeja Gębskiego i Dariusza Smolarskiego. Naukę gry na skrzypcach barokowych rozpoczęła w Warszawie u Ewy Chmielewskiej. Obecnie jest studentką Królewskiego Konserwatorium w Hadze w klasie Ryo Terakado. Ma na swoim koncie koncerty w ramach wielu międzynarodowych festiwali muzyki dawnej, takich jak Grandezze e Meraviglie (Modena, Włochy) czy Musica Antica da Camera (Haga, Holandia). Była także uczestniczką Britten-Pears Young Artist Programme (Aldeburgh, Anglia). Miała okazję współpracować z wieloma wybitnymi muzykami, takimi jak Barthold Kuijken, Pavlo Beznosiuk, Enrico Gatti, Ton Koopman, Mark Caudle, Giulia Nuti, Charles Toot, czy Jaap ter Linden.

Katarzyna Wiwer

jest absolwentką wydziału wokalnno-aktorskiego krakowskiej akademii Muzycznej. Swoje umiejętności i wiedzę poszerzała zgodnie ze swoimi zamiłowaniem do muzyki dawnej oraz muzyki kantatowo oratoryjnej.

Była m.in. trzykrotną stypendystką Dartington International Summer School & Festival w klasie mistrzowskiej Emmy Kirkby i Evelyn Tubb. Repertuar śpiewaczki obejmuje dzieła dawne, wykonywane z towarzyszeniem instrumentów historycznych: Dowlanda, Zieleńskiego i Monteverdiego, poprzez liczne pieśni Purcella i inne barokowe pieśni angielskie, liczny wybór kantat Buxtehudego i Bacha, dzieła oratoryjne Haendla, Mozarta, Haydna, pieśni Schuberta, Chopina, Szymanowskiego, Rodriga, aranżacje pieśni szkockich, aż po utwory pisane specjalnie dla niej. Ma na swoim koncie wiele prawykonań, zarówno utworów nowych, jak i pierwszych, czasem po setkach lat, współczesnych wykonanych utworów z dziedziny muzyki dawnej (Luis Grabu Albion and Albanus, Te Deum Georga Schmezera, archiwalia jasnogórskie, śląskie, podolinieckie, archiwa polskich klasztorów żeńskich i inne). Występuje z licznymi zespołami, jak Polska Orkiestra XVIII wieku, Lute Duo, Risonanza, Harmonia Sacra, Consortium Sedinum, Capella Cracoviensis, Ars Antiqua Austria (m.in. odbyła z tym zespołem tournée po 7 krajach Europy z którego została zarejestrowana płyta live). Śpiewaczka koncertowała na licznych festiwalach, jak Muzyka w starym Krakowie, Salezjańskie Lato w Przemyślu, Kolory Polski, Perła Baroku w Kobylce, Festiwal Muzyki Polskiej, Dni Bachowskie w Krakowie, Festiwal Bachowski w Świdnicy, Chanterelle Festiwal, Musica Sacra, Festiwal Muzyki Organowej w Leżajsku, cyklu koncertowym Muzyka Zaklęta w Drewnie, oraz Wieczorach Wawelskich i koncertach na Zamku Królewskim w Warszawie. Jest jedną z pomysłodawców oraz dyrektorem artystycznym festiwalu Muzyka nad Zdrojami w Szczawnicy, a także współorganizatorem festiwalu Barok na Spiszu.

Piotr Zawistowski

jest absolwentem AMFC w Warszawie filia w Białymstoku, którą ukończył z wyróżnieniem. Zainteresowania muzyką dawną pogłębiał ucząc się śpiewaków The King's Singers podczas prowadzonych przez nich klas mistrzowskich w Lubece. W latach 1996–1999 był członkiem warszawskiego kwintetu wokalnego Cantus oraz chórmistrzem chóru Sine Nomine (2000–2008). Zajmuje się także propagowaniem muzyki wśród dzieci prowadząc autorski projekt edukacji chóralnej dzieci w chórze d'Altro Canto. Współpracuje także jako chórmistrz z Chórem Filharmonii Łódzkiej oraz jako śpiewak z Capellą Cracoviensis. Za swoje dotychczasowe osiągnięcia otrzymał wiele nagród, m.in.: II nagrodę na I Konkursie Muzyki Dawnej „Przeszłość dla przyszłości” (1998), nagrodę za najlepszy debiut na VIII Festiwalu Muzyki Dawnej w Warszawie (1998) oraz nagrodę im. Adama Jarzębskiego dla najlepszego wykonawcy XIV Festiwalu Muzyki Dawnej w Warszawie (2004). Ma w swoim dorobku nagrania radiowe i płytowe. Od roku 2011 jest adiunktem na macierzystej uczelni.

Andrzej Zawisza

z wyróżnieniem ukończył studia na Akademii Muzycznej w Krakowie w klasie klawesynu prof. Magdaleny Myczki, odbył także studia podyplomowe w klasie klawesynu prof. Elżbiety Stefańskiej. W latach 2003–2005 studiował w Guildhall School of Music and Drama w Londynie w klasie klawesynu Jamesa Johnstone'a oraz śpiewu Andrew Wattsa, które ukończył z wyróżnieniem. Swój warsztat wokalny kształcił również pod kierunkiem Mhairi Lawson i Dame Emmy Kirkby. Jako wokalista współpracuje z wieloma zespołami chóralnymi, licznymi zespołami kameralnymi oraz z zespołami specjalizującymi się w wykonawstwie muzyki dawnej często wykonując partie solowe. Jest finalistą Międzynarodowego Konkursu Wokalnego Orfeusz z okazji 400-lecia premiery Orfeusza Claudio Monteverdiego (Włochy, Mantua 2007) oraz zdobywca pierwszej nagrody na VIII Broadwood Harpsichord Competition w Londynie (2005). Jest założycielem i kierownikiem artystycznym zespołu Estravaganza, z którym dokonał multimedialnego nagrania kantat J. S. Bacha dla japońskiej wytwórni.

Mikołaj Zgółka

ukończył z wyróżnieniem Akademię Muzyczną im. I. J. Paderewskiego w klasie prof. Wojciecha Malińskiego. Studiował w Szwajcarii u prof. Christine Ragaz oraz u Ulrike Fromm-Pfeiffer w Stuttgarcie.

W roku 2006 z wyróżnieniem ukończył dwuletnie podyplomowe mistrzowskie studia w klasie skrzypiec barokowych Zbigniewa Pilcha w Akademii Muzycznej we Wrocławiu. Brał udział w kursach mistrzowskich m.in. u Krzysztofa Węgrzyna, Wandy Wilkomirskiej, Jadwigi Kaliszewskiej, Igora Ozima, Rachel Podger, Johna Hollowaya i Stanleya Ritchiego (skrzypce barokowe).

Uczestniczył w wielu konkursach skrzypcowych i kameralnych zdobywając rozliczne nagrody i wyróżnienia. Jest prymariuszem kwartetu smyczkowego Musicarius. Koncertuje w kraju i zagranicą jako solista i kameralista. Wykłada na Akademii Muzycznej w Poznaniu. Gra na skrzypcach barokowych autorstwa Aegidiusa Kloza z 1793 roku oraz gra na skrzypcach kopii GioPaulo Magginiego 1628 autorstwa Krzysztofa Krupy 2011.

Daniel Zorzano

pochodzi z Meksyku, studiował grę na violi da gamba oraz violone w Koninklijk Conservatorium w Hadze w klasie Wielanda Kuijkena, Margaret Urqhart i Philippe'a Pierłota oraz w Conservatoire National Supérieur de Musique et Danse Lyon w klasie Marianne Muller. Koncertował jako solista oraz instrumentalista w krajach Europy oraz w ojczystym kraju z takimi zespołami jak: Elyma (Gabriel Garrido), L'Arpeggiata (Christina Pluhar), La Fenice (Jean Tubery), La Sphera Armoniosa (Mike Fentross), Capella Confluentes (Jorn Andresen), Capella Mediterranea (Leonardo Garcia Alarcon) etc. Wśród ostatnio dokonanych nagrań znajdują się m.in.: *Selva morale et spirituale* Claudia Monteverdiego, *Rappresentatione di Anima, et di Corpo* Emilio Cavalieriego. Jako wyładowca gościł w polskich uczelniach (Bydgoszcz, Warszawa, Poznań) prowadząc zajęcia zespołowe oraz indywidualne. Obecnie współpracuje również z polskimi orkiestrami i zespołami kameralnymi występując na festiwalach muzyki dawnej oraz dokonując nagrań.

Zespół Elektrowni Wodnych Niedzica S.A.

*Dostawca energii elektrycznej ze źródeł
odnawialnych*

*Organizator wypoczynku w oparciu o kompleksową
bazę turystyczną*

*Mecenas kultury, sztuki, sportu oraz społecznie
odpowiedzialny pracodawca*

ZEW Niedzica S.A. Mecenas II Festiwalu
„Barok na Spiszu Niedzica 2013”

www.zew-niedzica.com.pl

www.niedzica.pl

e-mail: sekretariat@niedzica.pl

Zespół Elektrowni Wodnych

Niedzica S.A.

34-441 Niedzica

ul. Widokowa 1

tel. 18 26 101 50, fax. 18 26 101 51

